

Huž dlouho jsme tohle s kamarádkou Katkou plánovaly a konečně na to došlo.

Že k nám přijedou o víkendu v kompletním složení. Tedy Katka, velkej Ondra, mrňous Ondříček a Rumíčková kámoška Ajda. Těšila jsem se a zároveň měla malinko obavy. Z Tali. Která se chová jako neandrtálec, nebo spíš naspídaněj neandrtálec. A to v kombinaci s malým hošíčkem, který má ještě leckdy krok opilýho námořníka nejní úplně ideální kombinace.

Ale. Ale!!!! Jednak teda Ondříček je neohrožený hošíček, který se psem vyrůstá a ví co může, co nemůže a taky se umí brát o svoje práva, takže nehrozí, že bude zaskočen. A druhak teda, Tali docela překvapila. Ač to tak zpočátku nevypadalo □ Protože asi tak přesně tři minuty poté, co všichni vystoupili z auta a došli jsme zahradou k jezírku, to ta kunhůta flekatá nedobrzdila a Ondráška sejmula. Ve mě cvaklo jak v pendlovkách, protože se řítíl hlavičkou přímo na dřevěný zábradlí u jezírka. Jeho anděl strážnej to stihnul v poslední vteřině odklonit, takže "jen" s sebou říznul o zem na kamínky. Rozplakal se, ale poté, co mu maminka vysvětlila, že to pejsek neudělal schválně, tak plakat hned přestal.

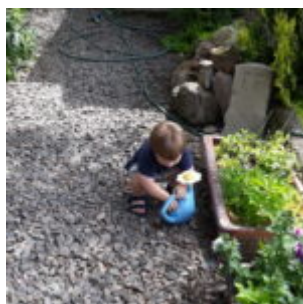
Taliprtce jsem sdělila, že je kráva pitomá a že si musí dávat bacha. Což teda až na druhou výjimku, kdy se kvůli rohlíku vznesla nad povrch zemskej a při doskoku přišpendlila malýho zase k zemi, jinak celkem dodržovala. A tak jsme mohli být kolikrát svědkem toho, jak se oba s Rumíčkem kolem Ondráška šmrdolej a dávaj mu hubičky.

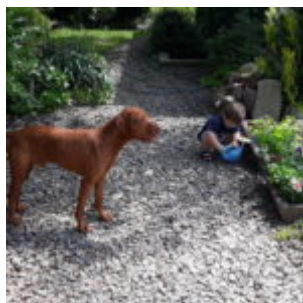
Pocém dám Ti hubičku!

Hlavně Rumíček byl z Ondráška naprosto unešeněj, protože mládátka on teda miluje . Furt se kolem něj ometal a jak mohl, už mu ten obličejíček myl. Občas mu přelíznul, jako správná chůva, i holej zadeček a byl rád, že má něco na opečovávání. Je to prostě naše zrzavá chůvička. Ondrášek se vždycky řehtal a spokojený byli oba.

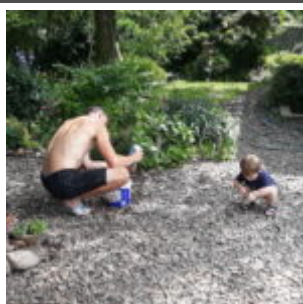
A co teprv, když jsme Ondráškovi dali k dispozici kýbl s vodou a konývku.

Ondřejíček zahradníček

Rumíček čeká, až se půjde zalejvat

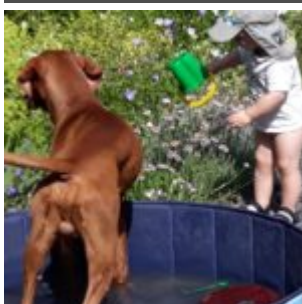

No.... nejen děti si někdy hrají..... ☐

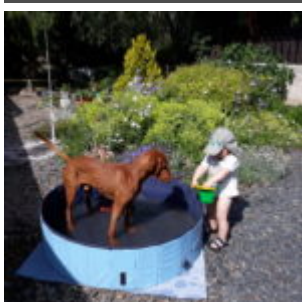
To už se od něj nehnul vůbec a když jsme vytáhli bazének, tak nadšení obou pochopitelně nebralo konce. Dokonale si vystačili a Rumíček byl Blažej. Páč jak je známo, děti si vydrží hrát s vodou dlouho, že jo. A Ondrášek vzal zodpovědně za své to, že mi moc pomůže, když bude zalejvat ty kytičky. A tak zalejval. Některých mu bylo evidentně líto trochu víc, než těch jiných a dopřával jim. Nejvíc dopřával muškátu, který bydlí ve starém obřím smaltovaným rendlíku na rohu baráku. V podstatě by se dalo říct, že vzhledem k tomu, že rendlík pochopitelně nemá odtok, udělal z něj bahenní rostlinu ☐ ☐ ☐ . Až se jeho rodiče začli obávat o život nebohého muškátu a snažili se mu to vymluvit. Miluju když si děti hrajou s tím pravým dětským zaujetím, takže za mě to bylo naprosto zbytečný. Muškát se pak vyšoupne na sluníčko a ono to bude velmi rychle pryč. Myslím, že kytičky nikdy nebyly tak dobře zalitý, jako o tomhle víkendu. A Rumíček nikdy nevyžbrundal tolik vody, jako o tomhle víkendu.

Důda - neboli voda ☐

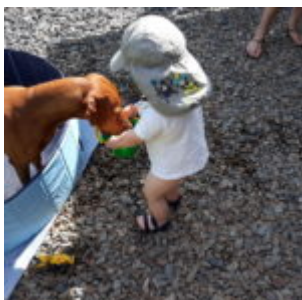
Dva vodníci v Čechách

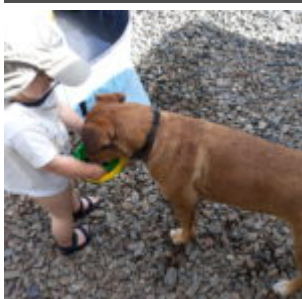
Důda (voda) - na!

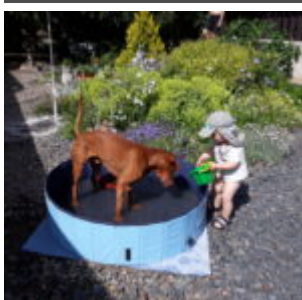
Důda (voda) - na!

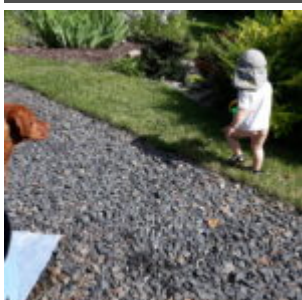
Aby neměl náhodou žízeň, ten Rumíček ☐

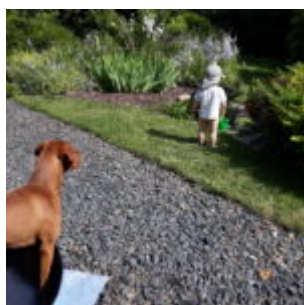
Dýda (Ajdo)-důda (voda) – na!

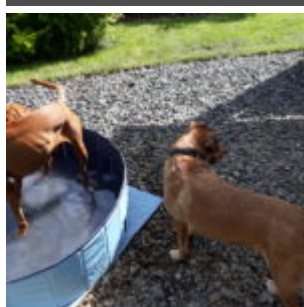
Budeš vylejvat?

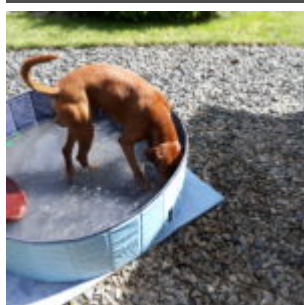
Čkej...kam s tím deš?

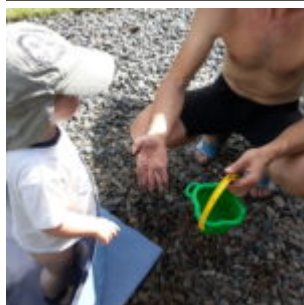
Vrať seeeee, neodcházej!

Kam de?

Rumíček dělá vlnobití pro parník ☐

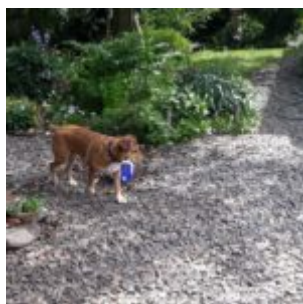

Povšimněte si prosím, že dítě jest čisté, zatímco Brtník má ruce jak prase!

Když moc a moc pracujete a jste malej človíček, tak musíte taky řádně doplnit energii a Ondrášek je dítě, který pozorovat při jídle je radost. Žádný nimrodění, nic. Jak k dílu, tak k jídlu. Hlavně “MAFO!” Když je mafo, je nejspokojenější ☐ . A taky koláč, a taky jablíčko s

banánem, oříškama a kysanou smetanou. A polívčička a MAFO!! A broskvička. A MAFO!! Je to malej pracovitej chasníček, musí pořádně jíst. A taky si umí jídlo ale odhlídat. A to klidně i proti flekatýmu mastodontu, kterej mu kouká do obličejíku z voka do voka. Nemá problém s tím Tali odstrčit se sdělením, že "NE!" a svoje mafo si uhájit. Měla jsem strach, aby se Tali nějak nevybíravě nechtěla obohatit z jeho zdrojů a nevzala ho - i když nechtíc - tou svou ocelovou kušnou. Jsem ráda, že tohle se zvládlo.

Co se taky zvládlo byl sklon Ajdulíny Tali trošku vychovávat a hlídat si malýho. Je to logický, Ondrášek je její ščenátko ze smečky. Navíc Ajdě je šest, Tali je proti ní smrad, co by měl šoupat nohama, a co na tom, že je tam doma :-). Což hezky dodržovala a jak je jinak netrpělivá, tak tady trpělivě snášela, že ji Ajda diriguje. Pochopitelně jsme všechno všichni dozorovali, když bylo zapotřebí i usměrňovali. Až večer teda došlo na to, že padla kosa na kámen. A nešlo o nic pitomějšího, než o opuštěnej kelímek od smetany. Zatímco přes den si mohly /i všichni hlodat kostičku každej někde a vzájemně si je bez sebemenších potíží vyměňovat, tak s večerem, kdy už byla Ajda unavená, tak přes to, že milej kelímek ležel nejen prázdněj a vycíděnej, ale hlavně už taky opuštěnej, tak když se tam dostavila Tali, Ajdě to zvedlo mandle. A Tali už se ale ohradila, že dost bolo všeho. Nicméně holky jsou poslušný, takže se nechaly upovelovat.

Ajda - neboli Dýda ☐

Tali a Ajda

Ale už to bylo o tom, že si sem tam vyměňovaly pohledy a Ajda trochu přitlačila na pilu. Podle jejího názoru se Tali neměla přibližovat a nejlíp na sto honů □ □ . V neděli po obědě, když došlo na klasickou "hlídačku" , kterou spustil Rumouš, páč se mu něco nezдалo a tak blafnul, čímž rozpohyboval Tali, která se vyřítila z rokle s řevem, už Ajdě prdly nervy úplně a vlítla do letící Tali jak do hodin. Upozorňuju ovšem, že to bylo takový to hodně řevu, žádněj zub. To vůbec. Všechno ve vší počestnosti. A pak se nestačila divit - a my taky teda □ . Tali si jí totiž bez jedinýho šrámu narolovala pod sebe a vyřvala jí díru do hlavy. Abych to tak nějak popsala. Nicméně i v tomhle momentě mě poslechla a nechala se uhulákat. I když jsem chápala, stejně jako Katka, která stojí na její straně □ , že všechno má svý meze. Ale - bez ztráty desítky se jí podařilo Ajdě vysvětlit, že si na tu svou krásnou hlavu úplně dělat nenechá □ . A pak už byl klid. Ajda si to hodila do jinejch kolejí, holky se očuchaly a fungovaly. K mému překvapení teda Rumíček neřešil. Jak jinak u cizích je ten, kdo má tendence do konfliktu vstoupit a uklidnit ho, tady nechal holkám volnou tlapu, ať si to vyříděj spolu sami. Asi věděl svoje. Když pak v neděli odjížděli a velký Ondřej dával Ajdu do kufru, při čemž jí chytil a ona vyjekla, běžela se Tali starostlivě podívat, co se jí stalo.

Udělala mi radost tím, že jednak prokázala velkou dávku trpělivosti, ale že se i teda umí ozvat a to velmi rozumným způsobem. Tak rozumným, dospělým a spíš vůdčím, že mě to u ní překvapilo. Druhak tím, že nezkříví ani chlup a tretjak tím, že mě i v týhle situaci poslechla a zareagovala. A vůbec celý ten víkend hezky překvapila i tím, jak se chovala k malýmu. Takže jsem byla ochotná jí odpustit to, že si v nestřeženým okamžiku vypálila do pole s hrachem a ucpala si dost uši. Což už neudělala hodně dlouho. Na druhou stranu pak dokázala moc hezky reagovat na hudrování □

To když jsme se s Ondřejíčkem vydali do úvozu sekat □ . Ondřejíček je totiž moc šikovný a statný chasníček a byl zcela uchvácen naši starou sekačkou. A tak mu jí Brtník "zprovoznil". Sešteloval mu řídítka až úplně na zem a šťastnej Ondrášek se do nich opřel. Enemže, že jo. Vono mu to nejelo. Ale protože Brtník je koumes odvedl ho i se sekačkou na cestu do úvozu, kde to je značně z kopce. A protože Ondra je ten statnej chasníček, tak, když se poořádne opřel, tak se mu sekajda k jeho velké radosti rozjela □ . Chvíli jí vždycky šťastně tlačil, aby po pár metrech skončil zapíchnutej vpravo u kraje. "Ajjaj" ozvalo se jeho oznámení. "Ajjaj" značí že něco je rozbitý, nefunguje, nefunguje tak jak má, je to ošuntělý, upadlo to, nebo je něco nějakým způsobem na pováženu □ . A je zapotřebí to vyřešit. Brtník vyřešil - vytáhnul sekajdu z roští a jelo se dál.

A my jim s Katkou a čoklidama dělali doprovod. A Tali, jak je jejím zvykem, byla vždycky buď značně napřed - ale hezky reagovala na přivolání, a nebo chodila šmejdit do stran a na kraj pole. A občas se tam zasekla. A ven se dostavila právě na ono zmiňovaný hurování. Je pro mě moc fajn změna, že nemusím rvát jak prokopnutá, ale stačí začít hurovat, že "Krucinál híml laudón tys mě neslyšela, ty hajtro jedna flekatá, co sem říkala?". Jako já vím, že to nejní předpisový přivolání a že to nejní kynologický, ale je to pro mě moc prima, že už můžu převážně jen hurovat. Nevadí mi totiž hurovat, když vím, že ten pes vnímne a je si vědom toho, že se sice zlobím, ale zlobím tak jako jinak ☐ a přijde. Dřív bych musela zařvat a jí by to navíc bylo fučík, myslela by si svoje. Teď je to o tom, že se podívá "A tak se nezlob no, já se tam chtěla podívat."

Byl to celý moc prima víkend a skorem fšící jsme si ho, myslím, užili. Když píšu skorem, tak tím mám na mysli velkého Ondřeje, kterýho drapsnul zub a tak si odhaduju, že to pro něj až tak prima nebylo. Ale i přes to, jak vypadal zdrbaně, byl - a za to mu musím vyseknout obří poklonu - dokonalým tátou, kterej o mrňousa pečoval se stejným nasazením, jako Katka. Ani jednou neprojevil nějakou známku netrpělivosti, únavy, nebo i toho, že už toho je na něj přes tu bolest dost a malému se věnoval tak, že se to fakt málokdy vidí. Bylo to moc hezký se na to koukat. Zvlášť v dnešní době, kdy jsou děti kolikrát tak spíš jako otravnej hmyz, kterému vrazíme do ruky tablet ještě v peřince, hlavně, aby byl klid. Musím říct, že takovou dávku trpělivosti - a to u obou rodičů - viděti = úsměv na hubě míti. Však je to ale taky na tom šprčkovi vidět, jak je přemýšlivěj, jak se snaží věci vyřešit, nevzteká se kvůli kde čemu a věci si nechá vysvětlit. Pobytem u nás si rozšířil slovník o Tali (Štajn, či Rumíček bylo moc dlouhý) a o dovednost otevírat dveře. Když přijel neměl šanci tu branku na louku otevřít. Než odjížděli uuuž si na to přišel a spokojeně se tam vydal.

Vždycky, když vidím takovýhle rodiče, jako má Ondrášek, tak nejen, že smekám, ale i si říkám, že to s tím světem není tak špatný. No končím trochek nekynologicky, ale to asi nevadí. Každopádně, když jsem v tom chválení teda, tak musím vychválit i ohaříky, protože se oba chovali moc hezky a někteří z nich i překvapivě. Velmi překvapivě. Že jo Taliprtko? ☐